

Het duister dat ons scheidt

Renate Dorrestein

Download now

Read Online ➞

Het duister dat ons scheidt

Renate Dorrestein

Het duister dat ons scheidt Renate Dorrestein

Een klein meisje groeit op in een vredig dorp, waar zij samen met haar moeder de oude, krakende pastorie bewoont. Ook de Luco's wonen daar, twee vriendelijke mannen van wie iedereen aanneemt dat het kamerhuurders zijn. Voor het huis spelen de kinderen van het dorp zorgeloos in het gemeentepark. Maar alles verandert als de moeder van Loes wegens een onbegrijpelijke moord tot een lange gevangenisstraf wordt veroordeeld.

Geruchten en speculaties grijpen al snel om zich heen. Alles wat mooi was, wordt lelijk en verdacht. Niemand is meer veilig, en Loes al helemaal niet. Het zal duren totdat Loes achttien is voordat de waarheid over de fatale nacht van de moord aan het licht komt. Pas dan neemt iedereen zijn ware gedaante aan en kunnen de krachten die destijds zijn ontketend, weer tot bedaren komen. Het duister dat ons scheidt gaat over het bondgenootschap tussen daders en slachtoffers, over het onuitwisbare menselijke verlangen naar liefde, acceptatie en vergeving, maar bovenal over de noodzaak om het verhaal van ons eigen leven op een waarachtige manier te reconstrueren.

Het duister dat ons scheidt Details

Date : Published 2004 by Contact (first published 2003)

ISBN : 9789025428129

Author : Renate Dorrestein

Format : Paperback 352 pages

Genre : European Literature, Dutch Literature, Fiction, Academic, School, Novels, Literature, Read For School, Mystery, Roman, Contemporary

 [Download Het duister dat ons scheidt ...pdf](#)

 [Read Online Het duister dat ons scheidt ...pdf](#)

Download and Read Free Online Het duister dat ons scheidt Renate Dorrestein

From Reader Review Het duister dat ons scheidt for online ebook

Emma says

In het begin van dit boek ergerde ik me aan het "wij-persepctief". Ik vond het vaag en onpersoonlijk. Nu ik er op terugkijk vind ik het juist een sterke keus van de schrijfster, omdat het nog maar meer benadrukt dat veel kinderen Loes pestten. Toch was ik blij toen de hoofdstukken begonnen vanuit Loes' perspectief. Ik vond het verhaal überhaupt overigens wel naar en ik vond het ook heel naar dat Loes zich het pesten bijna altijd liet weggevallen (zeker omdat ik de veronderstelling verkeerde dat zij onschuldig was). Naarmate het boek vorderde, kwam er steeds meer van de waarheid aan het licht. Ik had niet zien aankomen wat de ontknoping was. Wat me echter nog steeds niet duidelijk is, is of de Ludo's een romantische relatie hadden of alleen vriendschap.

Dymphie says

Een erg goede van Dorrestein. Verteld vanuit twee verschillende perspectieven: de gezamenlijke klasgenoten van de hoofdpersoon het eerste deel, en vanuit de hoofdpersoon zelf het tweede deel.

Renate is erg goed in problematische relaties tussen mensen: hoe pesten uit de hand kan lopen laat ze hier in het eerste stukje zien. Later blijkt dat de gelaten houding van de gepeste oa lag aan haar schuldgevoel.

Uit de hand gelopen schuldgevoelen, dat is wel het hoofdthema.

Spoiler: ik kan me voorstellen hoe haar moeder de schuld op zich neemt voor haar dochter, maar voor die twee mannen? Dat lijkt me onwaarschijnlijk.

Liz Barnsley says

The Darkness that Divides Us is a really beautifully written family drama, with a hint of mystery - the writing is darkly atmospheric and it has a really intense construction about it that works really well and hooks you right in.

It is basically the story of one girl and her family - Lucy, who we meet at a very young age, has a life completely influenced by a tragic event when she was a child. Starting pretty much at that point then in several timelines showing her grow up with the consequences, this is at turns intense, very sad and always highly compelling.

The authors use of language (superbly translated from the Dutch by Hester Velmans) just has a way of making you feel every moment through very matter of fact prose and there is a stunning poignancy to the whole novel that resonates.

The two main settings (The Netherlands and the Outer Hebrides) come to vivid life around the characters and overall this is a really good if poignant and often very emotional read.

Definitely recommended.

Ily says

"La Dorrestein è un'emula di Virginia Woolf. gioca con i diversi piani del tempo e della coscienza. esplora con molta sapienza l'anima femminile" - Giorgio Montefoschi, Io donna. Corriere della Sera

Joost says

Een psychologische roman met een geweldig tempo, mooi geconstrueerd en spannend tot op de laatste bladzijde. Een korte synopsis is overal te vinden. Toen ze zes was werd Loes' moeder gearresteerd en veroordeeld wegens moord op een dorpsgenoot. Vanaf dat moment staat haar leven op zijn kop. Loes wordt op afschuwelijke wijze gepest door haar klasgenootjes en ze laat het allemaal toe. Dan ineens een sprong van zes jaar: Loes is 12 en zit in groep 8. Moeder komt terug en het dorp staat op zijn kop. Een vlucht naar verre, onherbergzame streken volgt. Al die tijd blijft Loes in het ongewisse. Het gezin lijkt in vrede en met plezier te leven. Maar Loes zit in een knellend isolement.

Ik was vooral geïntrigeerd door de bizarre gezinsstructuur: een moeder en twee inwonende mannen (homo's, vaders, iets anders?). En dat ene grote geheim blijft onbesproken.

Het kost weinig moeite om in één ruk door te lezen naar het einde, waar de lezer blij wordt gemaakt met een verrassende en bevredigende oplossing van het raadsel.

Wat mij betreft 4 sterren, vanwege de meesterlijke spanning en de veelzijdige taalregisters die Dorrestein opentrekt.

Gertine says

Super meeslepend en lekker geschreven! (is ook de reden dat ik vandaag twee boeken van haar heb uitgelezen... i blame the summer)

Marco says

Intrigerend, maar door de vele toevalligheden niet bevredigend.

laurie says

*2,5

Jackie Law says

The Darkness that Divides Us, by Renate Dorrestein (translated by Hester Velmans), is a story of lives blighted by secrets surrounding a murder. Told from the points of view of the children most affected, it highlights the misunderstandings and frustrations that arise when adults charged with caring for young people forget that children speak a different language to them.

The book is set in and around a new housing estate in the Netherlands, a prototype that the government promised would allow families to grow amongst like minded people, detached from the problems and fears of inner city living. Young couples moved into these sterile and remote dwellings, and soon began procreating. As fathers had to travel longer distances to work, the mothers would get together to air their grievances. Thus their children got to know each other from the cradle.

Close to these new homes is an old rectory. Here lives Lucy, her bohemian mother and their two lodgers, Ludo and Duco. Lucy's mother illustrates children's story books. She reads Tarot cards for the other mothers. She doesn't fuss if clothes are dirty or juice is spilt. The children love to visit her house and Lucy, always ready to suggest a daring and imaginative game, becomes the de facto leader of the preschool group.

When a new boy, Thomas, moves into a house on the estate Lucy chooses him as her special friend, deciding that they will become engaged. A party is held at her house to celebrate the occasion which turns inexplicably grim when Lucy's mother discovers Thomas's origins. She decides that her family can no longer live in the rectory, that they must move far from these people. Appalled, Lucy decides to run away.

On a stormy night Lucy sneaks out of the house, overhearing an argument between her mother and their two lodgers as she leaves. The next morning Thomas's father is found dead.

The children are six years old and have only just started school. Their escapades and reasoning appear precocious, a reminder that adults struggle to empathise with young people at their level. Parents will think they know best and try to protect. Children observe the fickleness of adult friendships, the interesting facts they refuse to share, how their opinions are swayed by gossip and speculation.

Events of that stormy night change Lucy forever. The other children are frustrated by her sudden restraint and try to force her to react by tormenting her, desiring the return of their exuberant leader. Unbeknownst to them Lucy has been tasked with keeping a dark secret that over time she locks away in the recesses of her mind. She accepts years of vicious bullying believing it is her due.

Lucy's mother goes to prison and her child is cared for by Ludo and Duco. The men are largely unaware of the torments Lucy suffers at the behest of her erstwhile friends. When her mother is released it becomes clear that their situation has become untenable. The four decide to move away.

The first part of the book is told from the point of view of one of the bullies, a child living in a supposedly ideal family unit. The second part, set on Lewis in the Outer Hebrides, is narrated by Lucy. Here she must learn a new language and find a way to fit in with local children raised on the remote island. Although still only twelve years old, the damage caused by her childhood reverberates.

Ludo and Duco continue to offer Lucy their unconditional if somewhat gauche support. Lucy and her mother

struggle to cope with what the other has become. Lucy is trying to move forwards, unsure of the truth of her memories from the pivotal night, unwilling to think too deeply about what happened and her role in events.

“The story that lay pressed between the covers of our mutual silence had best remain what it was; a closed book.”

The damage caused by her mother’s attempts to protect Lucy lead to her dealing with the island children’s taunts in a shocking way. She is terrified of once again becoming the victim of unrelenting bullying. She longs for the company of younger children who have not yet learned to torture those they perceive as not fitting in.

By the denouement Lucy has turned eighteen and is facing her future. Out in the world, away from the support of Ludo and Duco, she is forced to confront the way she has allowed the secrets of her past to shape how she thinks. The adults who cared for her may have had her best interests at heart but each person, child and adult, were affected in ways the others proved unable to comprehend.

This tale is in many ways chilling, not least because of the uncomfortable truths it lays bare. As adults it is too easy to think we know better than the children we interact with. We cannot control the events they will remember, the conversations and silences they will translate in unforeseen ways. The voices of the narrators are a reminder that, whatever our age, it is only possible to live inside one’s own head, unable to fully appreciate other’s perceptions, feeling at the moment and dwelling on whatever causes pain.

A complex and unusual story that, whilst heart-rending, is never sentimental. It is tense in places, thought provoking and engaging. A recommended read.

My copy of this book was provided gratis by the publisher, World Editions.

Panthère Rousse says

On a une boule dans la gorge à lire cette histoire d'enfant torturée par ses anciens copains. La première phrase annonce la couleur : «Nous avons apparemment décidé un beau jour de ne plus jamais lui adresser la parole.» Et le livre finit ainsi : «La vie quelquefois part d'un côté et nous de l'autre. Il n'y a finalement rien de plus sensé à en dire.» Donc je ne conseille pas cet ouvrage si vous êtes à la recherche d'une lecture réconfortante...

De Hollande en Écosse, l'itinéraire d'une fillette aux prises avec le monde impitoyable de l'enfance et les mensonges des adultes. Un roman saisissant sur les silences familiaux et la culpabilité, par l'une des plus grandes romancières hollandaises contemporaines. Dans une petite ville de Hollande, Loes, six ans, vit entre sa mère cartomancienne et ses deux oncles, et règne sans partage sur la tribu d'enfants de son quartier. Jusqu'au jour où le père de Thomas, son meilleur ami, est retrouvé assassiné. La mère de Loes s'accuse du meurtre, est condamnée; la petite fille devient alors le souffre-douleur de l'école. Six ans plus tard, la famille se résout à déménager sur une petite île écossaise battue par les vents, loin de tout. Tant bien que mal, Loes va tenter d'obtenir des réponses d'une mère qui se mure dans un silence obstiné. Ce n'est qu'à dix-huit ans, à son retour en Hollande, que Loes sera en mesure de faire la lumière sur les mensonges de son enfance...

Diny Sijm says

Plot is niet geloofwaardig.

Stephanie Jane (Literary Flits) says

See more of my book reviews on my blog, [Literary Flits](#)

The Darkness That Divides Us is written in three sections which chart the growing up of Lucy. The first section is narrated by an unknown preschool child and enables to see Lucy from the outside, so to speak. The second and third sections are narrated by Lucy herself when she is twelve years old and when she turns eighteen. I loved that the sentiments and understanding of each section is appropriate to the age at which Lucy is depicted, although the language used is adult, of course. This allowed me to see Lucy as the child she should have been even though the events that occurred when she was just six years old pushed her, in some respects, into a maturity beyond her years. Dorrestein has a brilliant understanding of the pack mentality of young children, especially their spite and their lack of awareness of the potential consequences of their actions. She also vividly portrays Lucy's loneliness and her internalising of blame which should have been apportioned to the adults around her.

In the first section we get a wonderful view of the shiny new housing estate in which Lucy's unorthodox family setup is initially a central focus, but soon becomes the focus for blame as every other family turns against them in the aftermath of the murder. In order to preserve their own self-justification, we see the mothers tutting over Lucy's apparent neglect yet without any one of them stepping out of their self-imposed lines to help her. Instead the bullying attitudes of the children are reinforced by their parents' behaviour towards this Otherness that they perceive as a threat. All the time, as readers, we don't know the truth of what has occurred and have only a child's understanding of the adults' half-hidden conversations. This makes for a tensely gripping novel that I could hardly bear to set aside for a minute!

I did fear that removing Lucy and her household from this hothouse would destroy Dorrestein's perfectly rendered atmosphere, but in fact the claustrophobia of the tiny Hebridean community they join contrasts gorgeously with her descriptions of the wild windswept island. The story changes as Lucy's advanced age allows her to pick up more clues from what her mother and 'uncles' avoid saying which, in turn, enabled me to stretch my ideas of What Really Happened. That Dorrestein could keep me guessing right to the end made *The Darkness That Divides Us* a truly compelling novel. I loved its insightful portrayal of different human relationships and the deceptive lengths people will go to in the belief that they are protecting their loved ones - even though the result of such protection may well be more damaging than if honesty had prevailed from the start.

Kristel says

I quite liked this book, and it exceeded my expectations. Have never liked a book that I had to read for school so much!

Heleen Vellekoop says

Hoofdstuk 1 (van de drie) is het best. Daarna psychologisch ongeloofwaardig en bizar toevallig allemaal.

Elsje says

Het verhaal

Het is weer ouderwets Dorresteinsiaans spannend. Van de blurb: 'Een klein meisje groeit op in een vredig dorp, waar zij samen met haar moeder de oude, krakende pastorie bewoont. Ook de Luco's wonen daar, twee vriendelijke mannen van wie iedereen aanneemt dat het kamerhuurder zijn. Vóór het huis spelen de kinderen van het dorp zorgeloos in het gemeentepark. Voor hen schijnt altijd de zon, zelfs wanneer het regent. Maar alles verandert als de moeder van Loes wegens een onbegrijpelijke moord tot een lange gevangenisstraf wordt veroordeeld. Geruchten en speculaties grijpen al snel om zich heen. Alles wat mooi was, wordt lelijk en verdacht. Niets is meer vanzelfsprekend. Niemand is meer veilig, en Loes al helemaal niet. Het zal duren totdat Loes achttien is voordat de waarheid over de fatale nacht van de moord aan het licht komt. Pas dan neemt iedereen zijn ware gedaante aan en kunnen de krachten die destijds zijn ontkentend, weer tot bedaren komen.'

Ook de opbouw van het boek is bijzonder. Zo zijn er 26 hoofdstukken die elk een letter van het alfabet in de titel hebben: A is een aardbei, C is een crisis, J is jokken etc. Daarnaast is er de verdeling in drie delen: deel 1 als de hoofdpersoon (Loes) 6 jaar is, deel 2 als ze 12 is en deel 3 als ze 18 is. Met bijbehorend taalgebruik en kijk op de wereld. Zo is in het eerste deel vooral veel verwondering. En dan nog de geweldige switch van perspectief. Het eerste deel is beschreven vanuit de vriendjes van Loes, de andere twee delen vanuit Loes zelf.

Je vraagt je door het hele boek af: wat is er nou toch precies die nacht gebeurd? Dat het allemaal van geen kanten klopt, is al snel duidelijk. En dat ze allemaal van alles voor elkaar verborgen houden ook. Wat een ellende dáár alleen al niet van komt! Dat het zó zou zijn als in het laatste hoofdstuk naar voren komt, dat had ik nooit gedacht.

De boeken van Renate Dorrestein zijn te verdelen in verhalen die 'af' zijn en verhalen met een open einde. Dit is een 'af' verhaal. Je kunt het weggleggen, wel met een zucht van het is uit, maar zonder wakker te liggen over hoe het nou in hemelsnaam verder zou moeten. Dus ik kan nu met een gerust hart naar bed.

Het was weer geweldig! Aanrader!!
